

– R –

Testikels als rubber kogels. Stoppels als cactusnaalden. Het felle badkamerlicht laat de spiegel een bekentenis afleggen: die oude vent met zijn ene hand in zijn vergeelde boxer, als Napoleon op een vrije dag, en met zijn andere hand gravend door zijn warrige haar, dat ben ik.

Verdomd lang geleden dat ik mezelf echt bekeken heb. Lang geleden dat het me ook maar iets heeft kunnen schelen hoe ik er uitzag.

Voor het eerst zie ik dat er rimpels op mijn voorhoofd staan, niet alleen horizontaal maar ook verticaal. Ik haal mijn hand uit mijn broek, trek mijn wallen strak met beide duimen en wijsvingers en laat mijn bloeddoorlopen ogen naar buiten komen.

Om mijn tong eens goed te bekijken, buig ik me voorover naar de spiegel en steek hem naar mezelf uit. Geel. Blaasjes.

Mijn lippen trek ik opzij en bestudeer mijn tandvlees. Paarsrood. Alsof vijftien jaar achterstallig onderhoud nog weg te poetsen is, grijp ik onmiddellijk mijn tandenborstel – een zielig geval dat lijdt aan haaruitval.

Met de borstel nog in mijn mondhoek en een bek vol schuim ga ik tussen de potjes en tubes crème – dag en nacht – make-up, maskers, luchtjes en elektrische apparaten die er uitzien als martelwerktuigen, op zoek naar mijn scheermes. Ik vind hem, verstopt door haren die verdomme blonder zijn dan de mijne ooit geweest zijn.

Na het scheren haal ik nog nog een koude washand over mijn gezicht. Beter wordt het niet. Met hetzelfde been als waarmee ik uit bed stapte, ga ik de trap af.

De geur van schoonmaakmiddel en versgebakken broodjes komt me tegemoet. Kaiserbroodjes en dennengeur leert Liesbeth me.

'Waar stond dat bos? Tsjernoby! Godsamme.'